

Párnával bugyoláltam be fejem, mint a mesében, s a kezem aládugtam. Nyitva volt az ablak, s éreztem, amint lélegzik a nappal, mintha vadállat szuszogna. Sötétség volt a szobámban, az utcán is az, a fák alatt, mint a hó, lapult a világosság.

És eső esett, és nyújtottam is a kezemet, hogy félretoljam, akár a függönyt. Munkások törik az aszfaltot több utcában, talán kincs után kutatnak.

Megjött a haverinám, s mondtam neki: „Arcod olyan, mint a havasi vihar”, és ő megcsókolt.

Mondom, távolról hallottam, „Ahogy a vonat ott kotozászott az éjszaka méhében”, csak nem tudom, kié volt

ANDREI DOBOȘ
(szemérmes)

én bátortalan vagyok
és a szemérmes csajokat szeretem
akik csak úgy elpirulnak
és nincs túl nagy mellük
és ring a kis fenekük

az ilyeneket szeretem merthogy ők
az ő bátortalanságukkal
s én, az enyémmel
a közeledés olyan mélységeit
nyitjuk meg egymás számára
ahol megfékezhetetlen éjszakák
sora következik

az... Egyik fényképemre pillantottam: úgy állt a hajam, mint az óceán hullámai.

És írtam neki, hogy megtudjam, megérkezett-e szerencsésen, és hogy írja meg mindezt gondolatban.

És leütöttem papucsommal egy pókot, mert összetevesztettem egy szúnyoggal.

És kint az idő épp a nappal terein futkorászott.

És megkérdeztem a koponyámat, „How God looks like?”, és ő válaszolt: „God is like a child”.

Merre vagy...?

Bágyoni Szabó István fordítása

(mondom magamban)

fene egye meg
mondom magamban
hogy mennyi rosszindulat férhet egy nőbe
jól mondta aki mondta
nem értenek semmit.
hadd meséljem el példaként azt:
neki, barátnőim egyikének,
eszébe jutott hogy mily baromira
leittam magam egyszer
elsírtam
magam
a szerelemtől
történetesen egy másik nő
karjai között
hát ő ebből a történetből
rémhistoriát kerekít
s úgy tartogatja magában
mikéntha valami
fejszét tartana a kezében
s ahányszor csak előadja
úgy érzi vágja a fát

Kenéz Ferenc fordításai